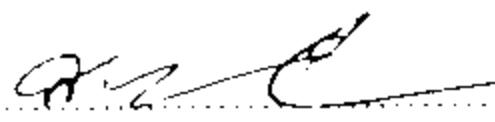
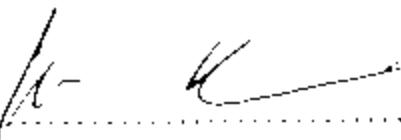

ชื่อวิทยานิพนธ์ การใช้แผนเปิดเป็นแหล่งโปรดีนทดแทนภาษาถัวเหลืองในอาหาร
ไก่เนื้อและนกกระทა

ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์ นายต่างชัย สิกันทัด
คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. สาโรช ค้าเจริญ)

..... 179
(รองศาสตราจารย์ ดร. เกวลมาลย์ ค้าเจริญ)

..... กรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร. เนตรศิริ รัตนเศรษฐากุล)

บทคัดย่อ

การศึกษาการใช้แผนเปิดเป็นแหล่งโปรดีนทดแทนภาษาถัวเหลืองในอาหารไก่เนื้อและนกกระทา แบ่งออกเป็น 3 งานทดลอง คือ การศึกษาสภาพภารณฑ์เหมาะสมต่อการผลิตแผนเปิด การศึกษาผลการใช้แผนเปิดเป็นแหล่งโปรดีนทดแทนภาษาถัวเหลืองต่อสมรรถนะการผลิต การย่อยได้ และการนำไปใช้ประโยชน์ของแผนเปิดในไก่นึ่ง และ การศึกษาผลการใช้แผนเปิดเป็นแหล่งโปรดีนทดแทนภาษาถัวเหลืองต่อสมรรถนะการย่อยได้ และการนำไปใช้ประโยชน์ของแผนเปิดในนกกระทา

การทดลองที่ 1 ศึกษาสภาพภารณฑ์เหมาะสมต่อการผลิตแผนเปิด ได้ทำการศึกษาใน 2 ลักษณะ คือ การสังเกตพฤติกรรมการเจริญเติบโตของแผนเปิดในแหล่งน้ำธรรมชาติและการศึกษาการเจริญเติบโตของแผนเปิดในสภาพบ่อทดลอง พบร่วม แผนเปิดที่เจริญเติบโตในแหล่งน้ำธรรมชาติจะมีการเจริญเติบโตได้ดี ถ้าปราศจากการรบกวนจากปัจจัยที่ไม่เอื้ออำนวยในสภาพแวดล้อม เช่น แสงแดดจัดเกินไป ลมแรงเกินไป เป็นต้น และแหล่งน้ำมีไขอนะที่พืชต้องการสูง หลังจากทำการเก็บเกี่ยวแผนเปิดออกจากรากแหล่งน้ำค้างหนึ่งของพื้นที่ผิวน้ำแผนเปิดที่เหลือสามารถเจริญเติบโตครอบคลุมพื้นที่ผิวน้ำได้ทั้งหมดภายในเวลาเพียง 3 – 5 วัน สำหรับการศึกษาการเจริญเติบโต

ของแผนเปิดในป่าอุดล่อง การทดลองนี้ใช้พื้นที่แผนเปิดจากแหล่งน้ำธรรมชาติ ในเขตชานเมือง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น เพื่อทดสอบแหล่งปูยมูลสัตว์ที่ใช้มัก คือ มูลไก่ไข่และมูลสุกร และระดับการเติมปูยมูลสัตว์หมักที่ 5, 6, 7 และ 8 ลิตรต่อวัน โดยจัดแผนการทดลองแบบ 2X4 Factorial in Completely Randomized Design ทำการทดลอง 3 ช่วง คือ ช่วงที่ 1 ใช้มูลไก่ไข่หรือมูลสุกรหมักในน้ำในอัตรา 3 กิโลกรัมต่อน้ำ 300 ลิตร ช่วงที่ 2 ใช้มูลไก่ไข่หรือสุกรหมักในน้ำในอัตรา 6 กิโลกรัมต่อน้ำ 300 ลิตร และช่วงที่ 3 ใช้มูลไก่ไข่หรือสุกรหมักในน้ำในอัตรา 9 กิโลกรัมต่อน้ำ 300 ลิตร แต่ละช่วงการทดลองใช้เวลา 30 วัน ในระหว่างการทดลองจะทำการวัดผลผลิตแห้ง และวิเคราะห์องค์ประกอบทางโภชนาชของแผนเปิดทุกกลุ่ม จากการทดลองพบว่าอัตราการเติมปูย ทุกระดับให้ผลผลิตแห้งเพิ่มขึ้นแต่ละระดับในช่วงที่ 3 ทำให้ผลผลิตแห้งเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.05$) ซึ่งระดับการเติมปูย 5 ลิตรต่อวัน ให้ผลผลิตน้ำหนักแผนเปิดแห้งต่ำที่สุด ผลของมูลไก่ไข่และมูลสุกรที่ใช้มัก ทั้งในช่วงที่ 1 และช่วงที่ 2 ไม่ทำให้ผลผลิตน้ำหนักแผนเปิดแห้งแตกต่างกันทางสถิติ ($P>0.05$) ส่วนในช่วงที่ 3 มูลไก่ไข่ให้ผลผลิตแห้งสูงกว่ามูลสุกร ($P<0.05$) สำหรับผลของแหล่งปูยมูลสัตว์ที่ใช้มักและอัตราการเติมปูยมูลหมักต่อองค์ประกอบทางโภชนาชของแผนเปิดในแต่ละช่วงการทดลอง ไม่แตกต่างกันทางสถิติ ($P>0.05$) จากภาพรวมของทุกช่วงการทดลองพบว่าผลผลิตและองค์ประกอบทางโภชนาชของแผนเปิดในช่วงที่ 3 สูงกว่า ช่วงที่ 2 สูงกว่า ช่วงที่ 1 จึงสามารถกล่าวได้ว่า แผนเปิดสามารถเจริญเติบโตได้ดีในแหล่งน้ำที่มีโภชนาชสูง

การทดลองที่ 2 ศึกษาผลการใช้แผนเปิดเป็นแหล่งโปรตีนทดแทนอาหารถัวเหลืองต่อสมรรถนะการผลิตไก่เนื้อ ไก่ไก่เนื้อพันธุ์อาร์เบอร์เอกอร์ อายุ 1 วัน จำนวน 144 ตัว จัดแผนการทดลองแบบ Completely Randomized Design (CRD) แบ่งกลุ่มไก่เนื้อออกเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 3 ตัว ร้าละ 12 ตัวเลี้ยงบนพื้นที่ปูด้วย塑胶 อาหารที่ใช้ทดลอง คือ อาหารที่มีการทดแทนโปรตีน มากถัวเหลืองด้วยแผนเปิด 4 ระดับ ได้แก่ 0 10 20 และ 30 เปอร์เซนต์ของโปรตีนอาหารถัวเหลือง ในอาหารไก่เนื้ออายุ 0 – 21 วัน และ 0 20 40 และ 60 เปอร์เซนต์ของโปรตีนอาหารถัวเหลือง ในอาหารไก่เนื้ออายุ 21 – 42 วัน จากการทดลองพบว่า อัตราการเจริญเติบโต ประสิทธิภาพการใช้อาหาร และประสิทธิภาพการใช้โปรตีน ของทุกระดับการทดแทนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($P<0.01$) แต่การทดแทนที่ระดับ 10% (ในอาหารไก่เนื้ออายุ 0 – 21 วัน) และ 20% (ในอาหารไก่เนื้ออายุ 21 – 42 วัน) ให้ผลไม่แตกต่างกันทางสถิติกับกลุ่มควบคุม ($P>0.05$) ปริมาณการกินอาหาร สัมประสิทธิ์การย่อยและใช้ประโยชน์ได้ของสิ่งแห้ง พลังงาน โปรตีน และเยื่อไข่ ไม่แตก

ต่างกันทางสถิติ ($P>0.05$) ค่าเปอร์เซนต์ของ ของทุกระดับการทดสอบไม่แตกต่างกันทางสถิติ ($P>0.05$) ค่าการเกรดซากของไก่เนื้อที่ระดับการทดสอบ 60% ต่ำกว่ากลุ่มอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.05$) จากผลการทดสอบดังกล่าว จึงไม่แนะนำให้ใช้แบบเปิดเป็นแหล่งโปรตีนทดแทน กากถั่วเหลืองในระดับสูง แต่การทดสอบที่ระดับไม่เกิน 10% ในอาหารไก่เนื้ออายุ 0 – 21 วัน (7% ของสูตรอาหาร) และ 20% ในอาหารไก่เนื้ออายุ 21 – 42 วัน (11% ของสูตรอาหาร) ไม่ทำให้ สมรรถนะการผลิตของไก่เนื้อลดลง

การทดลองที่ 3 ศึกษาผลการใช้แบบเปิดเป็นแหล่งโปรตีนทดแทนกากถั่วเหลืองต่อ สมรรถนะการผลิตนกกระทา ใช้นกกระทาสายพันธุ์ญี่ปุ่นอายุ 1 วัน จำนวน 300 ตัว จัดแผนการทดสอบแบบ CRD แบ่งกลุ่มนกกระทาออกเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 3 ข้าว ข้าวละ 25 ตัว เลี้ยงบนกรง กากและกรงชูน อาหารที่ใช้ทดลอง คือ อาหารที่มีการทดสอบโปรตีนจากการถั่วเหลืองด้วยแบบเปิด 4 ระดับ ได้แก่ 0 10 20 และ 30 เปอร์เซนต์โปรตีนจากการถั่วเหลือง ในอาหารนกกระทาอายุ 0 – 21 วัน และ 0 20 40 และ 60 เปอร์เซนต์โปรตีนจากการถั่วเหลือง ในอาหารนกกระทาอายุ 21 – 42 วัน เมื่อนอกกระทาอายุได้ 42 วัน จะทำการคัดแยกเพศ เพศผู้จะถูกนำไปทดสอบคุณภาพซาก เพศเมียจะถูกนำไปทดสอบอาหารนกกระทาไป โดยคัดเพศเมียจากทุกข้าวมาข้าวละ 10 ตัว เลี้ยงบนกรงตับ กองละ 1 ตัว ด้วยอาหารที่มีการทดสอบโปรตีนจากการถั่วเหลืองด้วยแบบเปิด 4 ระดับ ได้แก่ 0 20 40 และ 60 เปอร์เซนต์โปรตีนจากการถั่วเหลือง ผลจากการทดสอบพบว่า อัตราการเจริญเติบโตตลอดช่วงการทดสอบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยังทางสถิติ ($P<0.01$) โดยที่ระดับการทดสอบ 20% มีอัตราการเพิ่มน้ำหนักตัวดีที่สุด (117.70 กรัม) สำหรับประสิทธิภาพการใช้อาหาร ประมาณอาหารที่กิน และประสิทธิภาพการใช้โปรตีนตลอดช่วงการทดสอบของทุกระดับการทดสอบ ไม่แตกต่างกันทางสถิติ ($P>0.05$) การเพิ่มระดับการทดสอบทำให้เปอร์เซนต์ซากลดลง นกกระทากลุ่มที่ 4 มีเปอร์เซนต์ซากต่ำที่สุด แต่ค่าการเกรดซากไม่แตกต่างกันทางสถิติ ($P>0.05$) สมประสิทธิ์การย่อยและใช้ประโยชน์ได้ของสิ่งแห้ง โปรตีน พลังงาน และ เยื่อไขข่องนกกระทาช่วงอายุ 0 – 21 และ 21 – 42 วัน ไม่แตกต่างกันทางสถิติ ($P>0.05$) การเพิ่มระดับการทดสอบไม่มีผลต่ออายุเริ่มให้ของนกกระทา ($P>0.05$) ผลผลิตไข่ของทุกระดับการทดสอบไม่แตกต่างกันทางสถิติ ($P>0.05$) แต่ประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหารเป็นไข่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยังทางสถิติ ($P<0.01$) ประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหารเป็นไข่ลดลงเมื่อระดับการทดสอบเพิ่มขึ้น แต่การทดสอบที่ระดับ 20 เปอร์เซนต์ ของโปรตีนจากการถั่วเหลืองไม่แตกต่างจากกลุ่มควบคุม สำหรับค่าคุณภาพไข่พบว่าค่า Haugh unit (อยู่ในช่วง 80 – 83) แต่ละระดับการทดสอบไม่แตกต่างกันทางสถิติ ($P>0.05$) การใช้แบบเปิดทดสอบโปรตีนจากการถั่วเหลืองในระดับที่ไม่เกิน 10 เปอร์เซนต์ ในนกกระทาอายุ 0 – 21 วัน (8%

ของสูตรอาหาร) และ ในระดับที่ไม่เกิน 20 เปอร์เซนต์ ในนักกระหายอายุ 21 - 42 วัน (11% ของ สูตรอาหาร) สามารถปฏิบัติได้โดยไม่มีผลเสียต่อสมรรถนะการผลิต